

[Tyroll]

Højredrejning i spring er åbenbart for meget, men i Dansk Arbejdsgiverforening er man selvfølgelig meget tilfreds med, at der på den måde bliver taget hul på tabuemner, og man fryder sig meget over det.

Jeg skal ikke vade rundt i, hvad det var, hr. Camre fik fyret af af gebrækkeligheder ved den lejlighed. Der har såmænd været reaktioner nok, lige fra det kisteglade borger-skab med fremskridtspartiet i spidsen, der straks gjorde klar til at sælge et medlemskort, til de mere tunge drenge i socialdemokratiets inderkreds. Der har været mange beretninger om, at hr. Camre fik lært at stå ret i de dage og opnåede at komme i skole nogle gange, og det er da meget forståeligt.

Det har heller ikke skortet på mere lakoniske bemærkninger fra politiske iagttagere, og en af dem konstaterede, at det da er godt, at folketinget ikke har to Camre. Det er nu en dristig påstand, at dette skulle være tilfældet. Jeg er faktisk klar til at påstå, at der er flere Camre i folketinget.

Hvad var det egentlig, første Camre kom til at gøre for nogle uger siden? Jo, han fremførte nogle tanker, der gik ret så meget på tværs af principper, som socialdemokratiet har erklæret sig som bærer af ved højtidelige lejligheder. Her gik det bl.a. ud over kønnes ligestilling og forsikringsprincippet i arbejdsløshedslovgivningen. Hvis vi lader ligestillingen ligge – det er der jo alligevel almindelig praksis for – så sagde næstformanden i socialdemokratiet, hr. Heinesen, i en kommentar til hr. Camres udtalelser, og jeg citerer fra Jyllands-Posten den 19. september 1981:

»Konsekvensen af disse tanker er en fuldstændig ændring af den forsikringsordning, som arbejdsløshedsunderstøttelsen bygger på«.

Det er jo ret klar tale.

Lige så klart udtrykte arbejdsminister Svend Auken sig i radioen ifølge samme avis. Arbejdsministeren skal have sagt, at såfremt man fjerner det gældende princip, hvorefter dagpengeydelsen skal være erstatning for den bortfaldne indkomst på arbejdsmarkedet, kommer systemet ind under bistandslovgivningen. Disse to meget lovende unge mænd udtalte sig altså meget klart om den fare, der ligger i de udtalelser, der kom fra første Camre.

Herefter vil jeg beskæftige mig lidt med anden Camres behandling af sagen. Behandlingen ved anden Camre af samme meget principielle sag sker på baggrund af en omfattende redegørelse om arbejdsløshedsforsikringens administration, som jeg har her. Den er udarbejdet af en arbejdsgruppe nedsat af finansministeren og arbejdsministeren.

I statsministerens åbningstale er det bebudet, at regeringen vil komme med forslag til øget kontrol med det såkaldte misbrug af arbejdsløshedsdagpengene. Den sang har vi hørt før, og det har hver gang betydet nye hårde indgreb mod de arbejdsløse. Det bebudede lovforslag bygger, efter hvad vi kan forstå, på indholdet af den omtalte redegørelse.

Det punkt i redegørelsen, der vel nok har de største og mest omfattende konsekvenser, er spørgsmålet om klargøringen af, hvad det vil sige at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, det begreb, der først blev indført i arbejdsformidlingsloven i 1979. Indtil da var betingelsen for at modtage arbejdsløshedsunderstøttelse, at modtageren var arbejdsløs og arbejdssøgende. Det første var let at konstatere, og det andet viste sig ved tilmeldingen til arbejdsformidlingen. Så enkelt har det såmænd været.

Men efter ændringen i 1979 skal der udformes mere vidtgående bestemmelser for, hvornår man står til rådighed for arbejdsmarkedet, og det giver redegørelsen nogle anvisninger på og vel at mærke nogle anvisninger, der som konsekvens har lige nøjagtig det, arbejdsministeren angreb hr. Camre for, nemlig at arbejdsløshedsforsikringssystemet kommer ind under bistandsloven. På redegørelsens side 71 udtrykkes det på denne meget klare, men noget provokerende måde, synes jeg nok:

»Det, der er behov for, er først og fremmest en klar tilkendegivelse af, hvor forsikringssystemets grænser skal drages. Disse grænser er vel gradvis blevet forskudt og udvisket i de senere år, uden at det er muligt at se noget klart mønster heri.

Det er i denne forbindelse af betydning, at hvis der træffes afgørelse om, at et medlem ikke længere står til rådighed og derfor mister sine dagpenge, vil vedkommende i en række tilfælde i stedet for kunne opnå hjælp efter bistandsloven. Den kontante hjælp vil her i mange tilfælde nærme sig dagpengeni-